

an paa, hvorledes denne Eftermand er, han kunde jo være aldeles uværdig til at erholde dette Tilskud. Men, som jeg sagde før, naar Kultusministeriet er kommet ind i een Skure, bliver det der, det er ikke til at rokke, det er det mest konservative Ministerium, vi have. Men nu vil jeg bede Ministeren, om han ikke vil oplyse for mig, hvilke Principer der ligger til Grund for, at nogle Skoler have 7—8—9 Kroners Tilskud pr. Elev, medens andre Skoler faa op til 30 Kr. pr. Elev. Det er umuligt at se, hvilke Principer der er anvendt. Hvorfor Neksø Skole skal have 3 Gange saa stort et Tilskud pr. Elev som f. Eks. Skolen i Fredericia eller adskillige andre Byer, kan jeg ikke forstaa. Kolging Skole skal have 8—9 Kr. pr. Elev, medens Neksø, som nævnt, skal have over 30 Kr. pr. Elev. Der er ikke Mening skabt deri, men maaske Ministeren alligevel kan finde Mening i dette. Jeg bad ham før om at oplyse, hvorfor disse Tilskud i den Grad variere. Jeg kan tænke, at han vil sige, at saadan har det været fra gammel Tid, saadan fik disse Rigsdagsmænd, der i sin Tid arbejdede paa at faa disse Tilskud til Skolerne i deres Valgekreds, det fastsat, og saaledes vil det blive ved at staa til evige Tider. Der trænges virkelig her til at luftes ud og ryddes op, saa at man kommer bort fra de Vilkaarligheder, hvorunder vi nu leve.

Med Hensyn til de 65,000 Kr., som skulle gives til Lærerne, har jeg anket over, at Ministeren har tilladt sig at give 9,000 Kr. af disse Penge til Bestyrere. Det mener Ministeren, at han er i sin fulde Ret til; det mener jeg nu ikke, at Ministeren er i sin fulde Ret til. Og der er det saaledes, at jeg har Lovens Bogstav paa min Side. Ministeren har derimod nogle Motiver, noget, der har staaet i en Skrivelse, eller Anmærkninger. Men det have vi ikke stemt over her. Ministerens Skrivelse gælder ingen Steder. Jeg tvivler meget om, at hvis dette kom frem som et Domstolspørgsmaal, Ministeren da vilde faa Ret. Det hedder nemlig: „Til Løntillæg til Lærere ved private Mellems- og Realskoler, som ere Medlemmer af den i ovenstaaende Litr. d. omhandlede Pensionskasse, 65,000 Kr.“ Saadan er Lovens Ord, men Ministeren vil saa fortolke det derhen, at det skal være Lærere og Bestyrere. Men saa skulde Ministeren have sat det ind i Loven, saa havde det været klart og tydeligt, men her staaer udtrykkeligt, at det er Lærere, der skulle have det, ikke Bestyrere; saa jeg har Lovens

Ord paa min Side. Ministeren beraaber sig paa en Skrivelse, han har sendt Finansudvalget. Den gælder jo ingen Steder, det er ikke den, vi stemte om. Det er det, vi have stemt om, der er vedtaget, og saa, siger jeg, skulde Ministeren holde sig Lovens Ord efterrettelig. Men jeg finder ogsaa, det er urigtigt at tage 9,000 Kr. af disse Penge og give dem til godt og vel en Snes Bestyrere — det er ikke nær alle Bestyrere, det er nogle udvalgte — og fordele i Summer, saa man ikke kan forstaa, hvad der ligger til Grund for, hvorfor en skal have 200 Kr., andre 600 Kr., det er ikke til at begribe. Det er den samme Vilkaarlighed, som jeg tidligere har paataalt, der gør sig gældende her.

Der er for Resten et andet Punkt, jeg vil nævne, medens jeg taler om at følge Loven. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke har hørt Ministeren udtale sig om, men som ogsaa er forhandlet i Finansudvalget, nemlig, hvem der skal afgøre, hvilke Elever der skal optages i Statens Almenskoleklasser. Der er Forholdet blevet, at det er Ministeriet her i København, der afgør, hvilke Elever der skal optages i Almenskolerne, f. Eks. i Horsens eller andre Byer. Der staaer udtrykkeligt i Loven, at Beslutningen herom fattes af Rektor. Men den klare og tydelige Bestemmelse har Ministeren sat til Side saaledes, at det er Ministeren i København, der fatter Beslutning om dette. Ministeren har ikke udtalt sig om dette. Det kunde have sin Interesse at høre, hvorfor Ministeren paa dette Punkt saa tydeligt krænker Lovens klare Bestemmelse.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgekreds): Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, der nu satte sig (K. M. Klausen). For 1½ a 2 Aar siden talte det ærede Medlem ved given Lejlighed om Skolespørgsmaalet, ved hvilken Lejlighed han holdt en Lovtale over Skoleloven af 1814 og mente, at det var et udmærket Grundlag for en videre Skoleudvikling, og at det gjaldt om at udvide denne Udvikling mere og mere, medens der, som det forekom ham, var en Tilbøjelighed til at gaa i modsat Retning. Man maa indrømme, at det ærede Medlem er følgestreng i sin Opfattelse af denne Sag, den bunder nemlig i, at han vil Tvangsskolen — gennemført til det yderste. Det har nu faaet sin Tilspidsning i, at han ønsker at faa en Tvangs-